

ŐSZ A VÁROS MÖGÖTT

*Mint vashajlítók, úgy állnak a napok
a faasztal elé.*

*Hajukban rozsdá a szőke füstök
folynak egyé. Bár közel van a kút,
még sincs szomjúság.*

*Sok kerítés nőtt ki a csendből
s a lécek alján sok a kibúvó.*

*Ugyan ki ismerné ma
az asszír király agyagnevét,
azt a hatalmasat, hogy még reggel négy órakor
attól fáj a sikság.*

S milyen a jegenyefölötti világ?

Lopott lovát nyerítetteti az ősz.

ŐSZ A VÁROSBAN

*Itt van a várós, a tér, a házak
s a kisasszonyok is, fejükön konttyal,
melyben szél lakozik, meg egér és vágy.*

És ősz is van.

*Valahol a magasban áll a nap.
Mint bicska a felhőben, mint lószívben karom.*

HOGYAN JÖNNEK VILÁGRA A KISBORJÚK

*A tehénke néha búsan elbődül
s achátnál achátosabb szemével
körültekint.*

*Dürrög a tej-erecskék hegyes vége,
a huzatban rezegnek a ganéj arany húrjai.
Ahányszor csak kinyílik az ajtó,
beköszönt a reggel.*

A tehénistálló tele van kilehelt éjszakával,

Várunk.

* Jan SKÁCEL. született 1922-ben. a kritikusok közül sokan őt tartják a legerősebb modern cseh költőnek. Brnóban él és a „Host do domu” irodalmi havi folyóirat főszerkesztője.

*Egyszerre csak előbukkannak az apró paták,
megérintik a világosságot,
a meleg sötétséget lerázzák
s ahányan csak vagyunk, gyengéden húzzuk a kötelet,
míg a nyirkos kisborjú
ölkönkön át a szalmába nem csusszan.*

*Így legalább örülünk, a mindenit
és sietünk haza megborotválkozni,
meghántani a tarlót, az éjszaka nőtt fehér füvet.*

Az égen dallal teli pálca úszik.

*(Így jönnek világra a kisborjúk
és minden, ami szép.)*

HOVA TŰNNEK EL A MAMÁK

Tudom, hova tűnnek el a mamák.

*Júliusban el-elcsavarognak nekünk,
először csak kis időre, napközben,
hogy el ne homályosodjanak.*

*Aztán sokáig, nagyon sokáig maradnak el otthonról,
valahol messze jártak.*

*Elmondják, hogy hajdanában náluk otthon
élt egyszer egy vak kovács
és hogy mindenki egyszer megdobta őket kővel.*

Illegnek-billegnek, mint a sebzett madarak.

*S egy napon a mamát az éjszakai fűben
kell keresnünk. Reggelre eljutunk
a begyepesedett kapuhoz.
Idegen gyermekkor feszül harmatosan
a lángkerítésen.*

Kislánnyal találkozunk s valahonnan ismerősnek tűnik.

Szeretném megkérdezni . . . , de nem szabad.